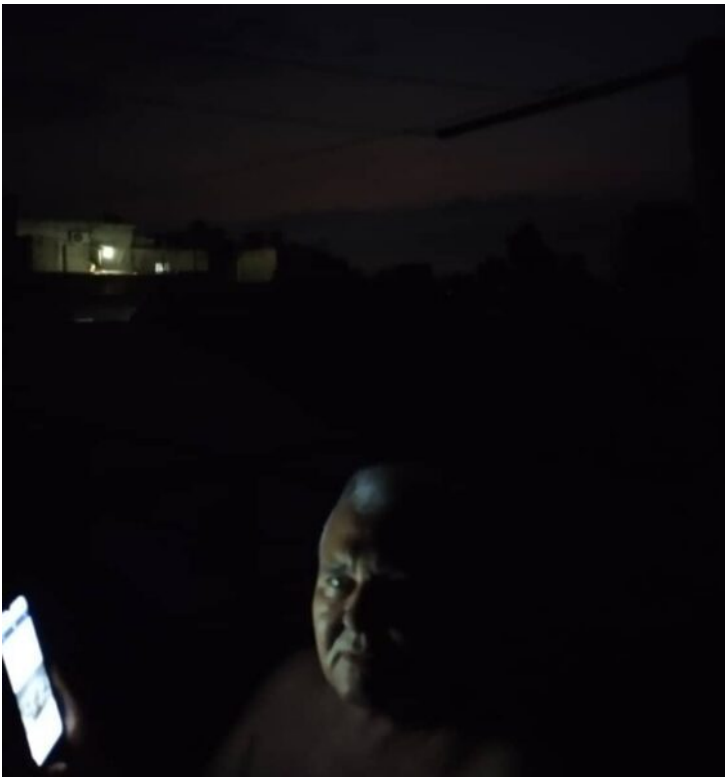

Dansk-kuban om strömavbrotten i Havanna

76 timmar utan ström ? en personlig berättelse från Henrik Thejl:

76 timmar utan ström. Då får du verkligen reda på hur beroende du är av el på alla områden! Ström till lampor, matlagning, för att kyla mat i kylan/frysen, för att ladda mobiltelefoner och för att pumpa ut vatten till bostäder. Från klockan 10 på morgonen fredagen den 18 oktober till måndagen den 21 oktober var vi helt utan ström. På andra platser fanns det ström några timmar om dagen de nämnda dagarna, och vi kunde se hur några av de närliggande stadsdelarna hade ström, men i vårt område hade vi verkligen otur och fick inte ström förrän på måndag klockan 14. Totalt 76 timmar utan ström alltså.

Framför allt innebar det att vår mat i kylskåp ? och senare frysen ? blev förstörd. Vi försökte äta oss ur det, men vi var ändå tvungna att slänga en hel del mat! En annan viktig sak var att det inte kom något vatten från vattenverket, vilket är anledningen till att vår vattentank på taket inte kunde fyllas, så inga långa bad och ingen hårtvätt! Diskningen skedde med ett minimum av vatten. Dessutom blir det mörkt vid 19-tiden vid den här tiden på året, och även om vi hade några små lampor på batteri, så var det ändå väldigt begränsat med ljus.

En av kvällarna la vi oss på taket för att titta på stjärnorna. Det var alldeles mörkt, så man kunde skymta Vintergatan och se stjärnfall och satelliter. Som tur var kom strömavbrottet på dagar då det var molnigt och regnade mycket, så trots att vi inte kunde sätta på luftkonditioneringen/fläktarna så var det relativt svalt på kvällen, så man kunde sova utan att bada i svett och bli attackerad av mygg.

Våra mobiler tog slut snabbt, och sedan var vi tvungna att hitta alternativa sätt att få dem laddade, så min fru, som hade helgskift på sjukhuset, och på sjukhusen har de alltid nödgeneratorer, tog med sig alla våra mobiler och fick dem laddade, så att vi åtminstone hade ström för nästa dag. Men strömavbrottet påverkade även internet som var nästan helt nere, så vi kunde inte använda internet under dagen ändå. På nätterna blev nätet lite bättre, då gick det att kommunicera med omvärlden och få nyheter om ström-läget i landet.

Vi fick gott om möjligheter att kommunicera med grannarna. Alla var på gatan. En del tog strömavbrottet med stoiskt lugn, andra

skämtade om situationen, men det fanns också de som blev arga och lade all skuld på regeringen.

Barnen fick ett extra skollov eftersom det beslutades att stänga alla utbildningsenheter vecka 42. Här tog man hänsyn till de många arbetsuppgifter som familjer/lärare vanligtvis har på helgerna, men som man inte kunde göra på grund av strömavbrottet.

På grund av strömavbrottet ? och därmed begränsad tillgång till nyhetsmedier ? var det svårt att få uppdaterad information om elutvecklingen i landet, men det ändrar inte det faktum att regeringen hela tiden såg till att skicka ut nyheter och informera befolkningen på de platser där man lyckades få några timmars el under dagen. Därför är det helt och hållet fel när Danmarks Radio skrev under rubriken "Kuba är återigen utan ström efter totalt avbrott" att "den nationella operatören, UNE, rapporterar ingenting om orsaken till lördagens kollaps och ger inte heller information om något tidsperspektiv för återställandet av elförsörjningsnätet"

Tidigt på fredagsmorgonen ? innan strömavbrottet började ? framträdde premiärminister Marrero Cruz i en av de statliga tv-kanalerna, efter att det dagen innan hade meddelats att det skulle komma viktiga nyheter om ett stort underhållsarbete av det statliga kraftverket.

På grund av USA:s illegala blockad mot landet har man inte kunnat avsätta de medel som krävs, för att investera i den nödvändiga och uttjänta utrustningen. Det är generellt inom alla samhällssektorer att USA:s blockad förhindrar de nödvändiga investeringarna för underhåll och förbättringar. Vi fick veta att vi kunde få uppleva mellan 24 ? 48 timmars strömavbrott.

Ett oväntat haveri av hela systemet inträffade dock under reparationerna och förlängde strömavbrottet till över 3 dagar (i vissa fall). Samtidigt försökte regering och myndigheter att så gott det gick kommunicera med befolkningen, men detta försvårades förstås av strömavbrottet. På Kuba är vi generellt vana vid en hög nivå av information, liksom att politiker rör sig ute i landet och håller koll på utvecklingen, samt informerar och utbyter information med befolkningen. Det är en av de saker som är mycket speciellt med det kubanska politiska systemet: det finns en mycket nära kontakt mellan det politiska ledarskapet och lokalbefolkningen.

Å andra sidan betyder det inte att det inte finns gott om problem, såsom korruption bland statstjänstemän. Det är alltid oundvikligt i ett land vars ekonomi är så förstörd och snedvriden av 65 år av amerikanska sanktioner både mot kubanska institutioner, men också mot tredje land (inklusive internationella banker) som vågar handla med och utföra penningtransaktioner för Kuba. Man måste förstå betydelsen av blockadens påverkan på det sociala livet i landet. Korruption är också känd i Danmark, inte minst kan vi tacka Danske Bank för "penningtvättslagen", som idag utmärker sig genom att ha utvecklats till ett närmast Orwellskt övervakningssamhälle.

På Kuba har vi sen Trumps tid vant oss vid strömavbrott eftersom USA's blockad hindrar fartyg att lägga till i kubanska hamnar, vilket förhindrar Kuba att köpa nödvändigt bränsle från utlandet. Alla USA's sanktioner och regleringar mot Kuba, har bara ett syfte: Att strypa landet. Som Eisenhowers vice utrikesminister, Lester Mallory uttryckte det redan i april 1960: Att strypa ekonomin kommer att skapa ett inre uppror och till slut störta den revolutionära regeringen.

Varje år lägger Kuba fram en resolution i FN:s generalförsamling, och varje år stöder hela det internationella samfundet Kuba mot USA:s tvångspolitik (USA och Israel är de enda länder som röstar emot), och att det inte sker någon förändring i USA:s politik gentemot Kuba är bara ett tydligt bevis på USA:s totala förakt för FN. "America first", sa Trump, och detta har varit USA:s politik sedan Eisenhower-administrationen, för som CIA-chefen John McCone sa redan 1961: "Om Kuba lyckas, riskerar vi att Latinamerika faller". Det kan inte uttryckas tydligare: Den koloniala eran är på intet sätt förbi, och Kuba som ett exempel på hopp för många länder i tredje världen var och är ett hot mot USA:s kontroll över framförallt hela världens råvaror och billiga arbetskraft.

På tisdagsmorgonen framträdde FN:s representant på Kuba, Francisco Pichón, i de lokala nyheterna på TV-stationen Cubavision, och han berömde Kuba för dess förmåga att uppnå social inkludering (trots USA:s blockad) samt dess ledarskap i det globala syd på global nivå, bland annat genom landets mer än 400 000 utsända hälsoarbetare i fattiga länder under de senaste 65 åren.

Flera länder har lovat att hjälpa Kuba i den givna situationen, bland annat Ryssland, Mexiko och Venezuela, men ? förstås!! ? inte ett enda ord från president Biden!

Henrik Thejl Hansen, Cuba-vänner 241025

Orkanen Oscar, som drabbade östra Kuba med full kraft, hamnade i skymundan av den energikris med omfattande elavbrott som Kuba samtidigt genomlevde. Nu är återuppbyggnaden igång. Behoven är omfattande, men det blockerade Kuba saknar tillräckliga resurser. Du kan göra en insats.

Vill du stödja de drabbade för orkanen? Skicka ett bidrag till Swish 123 182 37 72 eller pg 23 57 15-0. Ange ?orkan?

